

stillet, og som desværre ikke er blevet vedtaget, for jeg fik et meget mangelfuldt svar fra forsvarsministeren, som oven i købet indeholdt nogle forkerte oplysninger.

Vores ændringsforslag sagde, at Danmark skal nægte at deltage i fælles operationer, hvis der ikke er garanti for, at fanger ikke bliver udsat for tortur, forsvinden, død eller andre menneskerettighedskrænkelser, og at Danmark derfor skal føre fortegnelser over, hvem disse fanger er, med navns nævnelse, og hvor de befinder sig indtil løsladelsen eller domfældelsen.

Forsvarsministeren sagde, at ændringsforslaget ville ændre ansvaret i forhold til folkeretten. Jeg vil bare gerne have udenrigsministeren til at bekræfte, at det ikke er rigtigt, hvad forsvarsministeren sagde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Udenrigsministeren ønsker ikke at svare. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning til udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan ikke forstå, at vi ikke kan få noget svar fra udenrigsministeren i denne sag. Kan man forestille sig, at irakerne vil sige nej til en henvendelse fra Danmark om, at vi vil have en kopi af listen over dem, de har tilfangetaget i operationer, hvor vi har deltaget og måske oven i købet har haft ansvaret og haft den egentlige ledelse? Kan man forestille sig, at de vil sige nej til det? Det tror jeg ikke.

Hvis det er muligt at fastholde udenrigsministerens opmærksomhed, er udenrigsministeren så ikke enig i, at hvis vi havde haft en sådan bestemmelse i forbindelse med vores indsats i Afghanistan, kunne det måske have sparet os for en mistanke om, at vi i dag har medansvar for, at fanger er endt i Guantánamo? Der er jo sådan set ikke nogen af os, der i dag er i stand til at sige helt sikkert, at danske soldater ikke har været med i operationer, der har ført til tilfangetagelser, og hvor fangerne efterfølgende er landet i Guantánamo. Det ville jo være meget ringe for den danske regering, hvis det var tilfældet, og derfor kan jeg altså helt ærligt ikke forstå, at man ikke vil gå ind i en drøftelse af, hvordan vi kan skaffe os sikkerhed for, at Danmark ikke på nogen måde medvirker til noget, der fører til tilfangetagelse og tortur, som vi har set på Guantánamo.

Rune Lund (EL):

Jeg synes ærlig talt, det er virkelig pinligt, at vi ikke kan få svar fra udenrigsministeren på de spørgsmål, vi stiller fra Enhedslistens side. Det er jo klart, at der ikke er tale om et brud på folkeretten, og at der ikke ændres noget ansvar, hvis Danmark nægter at deltage i fælles operationer, hvis der ikke er garanti for, at fangerne ikke bliver udsat for tortur, forsvinden, død eller andre menneskerettighedskrænkelser, og der er heller ikke noget galt i, at man udbeder sig en kopi af en liste over de fanger, som er blevet taget til fange ved en sådan operation.

Kl. 14.00

Jeg mangler et svar fra udenrigsministeren: Hvorfor kan der ikke blive svaret, at det, som forsvarsministeren sagde, var forkert? Det burde være ligefremt, nemt og ligetil, for det var forkert, men jeg synes i virkeligheden, at den attitude, som udenrigsministeren dermed viser, er den samme attitude, som vi har set hele vejen i forbindelse med Irakkrigen. Det er en attitude, der siger: Ikke se, ikke høre, ikke lytte, bare køre derudad.

Vi har set, hvordan en ulovlig konflikt i Irak, en oliekrig for at forsvare USA's interesser i Mellemøsten og på globalt plan, har ført til, at den danske regering sammen med Dansk Folkeparti på det snævrere mulige flertal gik i krig i Irak – en krig, som var ulovlig; det har bl.a. FN's generalsekretær, Kofi Annan, sagt. Vi har set, hvordan den krig har ført til død og ødelæggelse, og nu mere end 3 år efter kan vi se, hvordan situationen på ingen måde er blevet bedre. Tværtimod er den bare blevet værre.

Vi har set, hvordan økonomien er gået i stå; vi har set, hvordan drab på tilfældige civile sker hver eneste dag; vi har set, hvordan der foregår tortur under det irakiske indenrigsministerium; og vi har set, hvordan militser, som er styret og kontrolleret af det irakiske indenrigsministerium, foretager drab på tilfældige, uskyldige civile. Vi har hørt, at hver eneste gang der sker overgreb mod menneskerettighederne, er det første, regeringen siger: Jamen det tror vi ikke på. Vi tror virkelig, at USA og de andre koalitions partnere overholder alle de internationale regler, der skal overholdes.

Når vi så finder ud af, at de regler ikke er blevet overholdt, siger udenrigsministeren og regeringen: Jamen vi er sikre på, at alle de mennesker, som har begået disse krænkelser, nok skal blive straffet og nok skal komme for en domstol. Men når vi så ser, at det heller ikke sker, kom-